

MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE
Uprava za upravno pravne zadeve
Oddelek za JRM, PL in tujce
Depeša št. 0016/4 1373 6
h. 2572-1992

VSEM OBCINSKIM UPRAVNIM ORGANOM
ZA NOTRANJE ZADEVE V REPUBLIKI
SLOVENIJI IN MESTNEMU SEKRETARIATU
ZA NOTRANJE ZADEVE MESTA LJUBLJANA

ZADEVA: PRIJAVA PREBIVANJA TUJCEV - NAVODILO

Pri izvajanju Zakona o tujcih (Uradni list Republike Slovenije, letnik I, št. 1-10/91) zlasti pri XIII. poglavju, ki obravnava prijavo in odjavo stalnega in začasnega prebivališča tujcev, prihaja v praksi do napačne razlage in s tem tudi uporabe teh pravnih norm.

Po mnenju operativnih policijskih enot sta zlasti sporni določbi 57. in 58. člena, saj ne rešujeta vprašanja, kdaj se prijavo stalnega in začasnega prebivališča opravi na policijski enoti in kdaj pri pristojnem organu (Občinskem upravnem organu za notranje zadeve).

V izogib različnim razlagam in izvajanju teh dveh členov, vam v nadaljevanju podajamo naslednjo tolmačenje:

Določbi 57. in 58. člena Zakona o tujcih je potrebno tolmačiti sistematično in v skladu z intencijo zakona. To pomeni, da je smisel pravne norme nujno povezovati z drugimi pravnimi normami in celotno pravno ureditvijo tujcev. Namen določb je nesporno v tem, da se zagotovijo podatki o stanju in gibanju tujcev (prvi odstavek 63. člena). Restriktivna naravnost obvezne prijave prebivališča tujcev je smiselno razdeljena na dva člena.

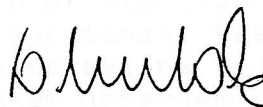
V 57. členu so tako naštetе obveznosti prijave, odjave in spremembe naslova prebivališča, ko mora tujec pri pristojnem organu pred potekom časa, za katerega mu je dovoljeno prebivanje na podlagi listin iz prvega odstavka, 13. člena, zaprositi za dovoljenje začasno prebivanje in mu je začasno, kakor tudi stalno prebivanje dovoljeno (inštitut začasnega prebivanja zajema tudi delovni in poslovni vizum). Smisel določbe se tako pokriva z začasno in stalno prijavo državljanov Republike Slovenije v skladu z Zakonom o evidenci nastanitve občanov in o registru

zadeve, saj je v skrajni konsekvenci vezana na izdajo dovoljenja za prebivanje (14. člen zakona), kot tudi vodenja predpisanih evidenc (63. člen). O vloženi prošnji je pristojni organ dolžan izdati tujcu potrdilo, ki velja kot dovoljenje za začasno prebivanje za čas do izdaje dokončne odločbe (zadnji odstavek 13. člena istega zakona).

Določba 58. člena pa zajema le primere takoimenovanega turističnega bivanja tujcev (šotorenje, bivanje v prikolicah, bivanje pri sorodnikih, znancih, hotelski turizem itd.). Gre torej za kategorijo tujcev, ki so prišli na območje Republike Slovenije do treh mesecev, na podlagi veljavnih potnih listov oziroma veljavnega vizuma ali turistične prepustnice, če z mednarodno pogodbo ni drugače določeno (prvi odstavek 13. člena). V zgoraj navedenih primerih ta določba nalaga obveznost prijave na policijski postaji oziroma policijskem oddelku.

Analogno tej razlagi je razumeti tudi zadnji odstavek 59. člena, ki določa le pooblaščenou radno osebo ONZ, da sme oziroma ima pravico vpogleda v evidenco tujcev.

Izjemo prijave začasnega prebivališča iz 57. člena (izven delovnega časa upravnega organa) na policijski enoti je potrebno razumeti le v kontekstu že dovoljenega začasnega prebivanja tujcu.

mag. Slavko Debelak
DIREKTOR UPRAVE ZA UPRAVNO PRAVNE ZADEVE
PODSEKRETAR

V VEDNOST:

- UP
- UVIS
- UKS
- IC ONZ

Ta depeša, ki je bila napisana le nekaj dni pred izbrisom, nakazuje, da so imeli državni organi z urejanjem statusnopravnih zadev tujcev (samo sklepamo lahko, da gre za nekdanje prebivalce Slovenije iz drugih republik) veliko praktičnih težav.